

i henhold til § 39, som om ulykkestilfældet var indtruffet den 1. april 1965. Som grundlag for beregningen anvendes en årsløn, der svarer til det rentebeløb, som er fastsat i henhold til stk. 1-3. I tilfælde, hvor krav i henhold til § 32 og § 39 rejses i medfør af §§ 46 og 47 i anledning af et før 1. april 1965 indtruffet ulykkestilfælde, finder tilsvarende beregning og regulering anvendelse, såfremt erstatningen fastsættes i form af rente.

Stk. 5. Reglerne i denne paragraf finder ikke anvendelse på forsikringer tegnet i henhold til §§ 55, 58, 59 og 74.“

§ 2.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks og får virkning fra den 1. april 1965.

Stk. 2. Invaliditetserstatninger, der efter lovens ikrafttræden fastsættes i form af løbende rente i anledning af tidligere indtrufne ulykkestilfælde, beregnes og reguleres, som om ulykkestilfældet var indtruffet den 1. april 1965. Det samme gælder ved beregning og regulering af erstatninger i henhold til ulykkesforsikringslovens § 39 til efterladte efter de i 1. punktum omhandlede personer. Som grundlag for beregningen anvendes den tilskadedkomnes årsløn multipliceret med forholdet mellem et årslønsmaksimum på 11.750 kr., eventuelt reguleret på grundlag af reguleringspristallet for oktober 1964, og det maksimale årslønsbeløb, der i henhold til lov nr. 96 af 25. marts 1959 og lov nr. 403

af 18. december 1963 var gældende, da ulykkestilfældet skete. Det fastsatte årslønsbeløb kan ikke overstige 16.500 kr., eventuelt reguleret efter bestemmelsen i ulykkesforsikringslovens § 44 A.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på forsikringer tegnet i henhold til ulykkesforsikringslovens §§ 55, 58, 59 og 74.

Stk. 3. Med hensyn til de forøgede udgifter, der i de ved lovens ikrafttræden løbende forsikringsaftaler opstår for de anerkendte forsikringsselskaber på grund af denne lov, finder bestemmelserne i ulykkesforsikringslovens § 15, stk. 11, tilsvarende anvendelse. Forøgelse af rentereserven som følge af bestemmelserne i § 1, nr. 7, og § 2, stk. 2, finder ikke sted. Staten hæfter over for rentemodtagerne for den manglende rentereserve, og forsikringsselskaberne er ikke berettigede til at forhøje de fastsatte præmier og bidrag, for så vidt angår dette reservebeløb. Såfremt en løbende rente, der udbetales i anledning af ulykkestilfælde indtruffet i tiden 1. april 1947-31. marts 1965, helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb, refunderer statskassen det beløb, hvormed kapitalbeløbet overstiger den afsatte rentereserve, der svarer til den del af renten, der omsættes til kapitalbeløb. De forøgede udgifter, der vedrører ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947, refunderes af statskassen. De nærmere regler for statskassens refusion fastsættes af socialministeren.

Jul. Bomholt.

/ Jens P. Jensen.